

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1905

ΤΕΥΧΟΣ Ν'

◊ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ◊

Τὸ ἀρχαιολογικὸν συνέδριον, ὑπὸ Δ. Κ.

Τὰ γράμματα, ὑπὸ Εἰρ. Ἀσωπίου.

Τὰ κούραλα, ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου.

Ἡ ἱερὰ πομπή, ὑπὸ Ἀλκυόνος.

Τὸ ψεῦδος, ὑπὸ Μ. Γκόρκυ.

Μέντζελ. (Ἀνέκδοτα).

Ἀλήθειαι.

Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάφνιδος.

Καλλιτεχνικὴ κίνησις.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ δρόμου Ἐλαιῶν, ὑπὸ Hofmann.

Ἀρχαῖοι τεταρταῖοι Δωδώνης. (Ἔργον Νίκης. — Ἐργον περὶ τοῦ τρίποδος. — Νομίσματα).

Ἀρτέμις λαοαμένη ὑπὸ F. Foucher.

Ποιμένες Ἀρκάδας ὑπὸ N. Poussin.

Ὁ Παρνασσός, ὑπὸ Mantegna.

Παναθήναια, ὑπὸ F. Buffet.

Δάσος.

Μυστικὸς δελανός, ὑπὸ Titiano.

Ἐπίδαυρος. Ἀσκληπιεῖον.

Νοῦκιδεν. Ἡ πομπή τοῦ Διοικητοῦ.

Διὰδοχος Κωνσταντίνος.

Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν.

Νομίσματα.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Ἐτησίᾳ ἐν Ἑλλάδι δρ. 12. — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 85. — ΤΙΜΗ τεύχους δρ. 1,20.

*** ❖ Α Θ Η Ν Α Ι ❖ ***

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Παρακαλούνται οι κ.κ. συνδρομη-
ται επαρχιών και εξωτερικού όπως άμα τη
λήψει του παρόντος φύλλον αποστείλουν
ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις
Διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης» τὴν συν-
δρομὴν των τοῦ Ε'. ἔτους, ἣς ἔχει πρὸ
πολλοῦ ὀριωθῆ προπληρωτέα. Μετὰ
λόπης μας θ' ἀναγκασθῶμεν ἄνευ οὐ-
δεμιᾶς πλέον ἐξαιρέσεως νὰ δια-
κόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τῆς «Πινακοθή-
κης» πρὸς δούους δὲν ἀποστείλουν ἐντὸς
τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τὴν συνδρομὴν των.

*

Ἄνευ ἐντύπου ἐποδείξεως, ἀνυπογράφου και
μετ' αὐξήσεως ἀριθμοῦ, οὐδεμίαν πληρωμὴ ἀνα-
γνωρίζεται.

*

Ἡ ἐκδοθεῖσα φωτοτυπία

«Ὁ ἀποχωρισμὸς τῆς νύμφης»

θὰ διανεμηθῆ μετὰ τοῦ προσηχοῦς φύλ-
λου μόνον εἰς τοὺς πληρώσαντας συνδρο-
μητάς.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Ἐρωτῶντι. — Ἡ «Πινακοθήκη» ἔχει τὴν ὑψηλὴν τι-
μὴν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς της νὰ ἔχη ὡς συνδρομητάς
τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν, τὴν

Α. Β. Ἐν τὸν προλήκητα Νικόλαον και ἐπ' ἑοχάτων
τὴν Α. Β. Ἐν τὴν προλήκησιαν Ἀλικην. Ἡ τοιαύτη
δαυιλῆς Βασιλικῆ εὐνοια ἐπιφέρει μεγάλως ἡμᾶς εἰς τὸν
ὄπερ τοῦ Καλοῦ ἀγῶνα, ὄν ἀνελάβομεν.

Ρ.μ.ν. — Καὶ τὸ ἐπιστεθεσάτε; Μακάριοι οἱ πτωχοὶ
τῷ πνεύματι...

Ἀντιμαλλιερῶ. — Τὶ σημαίνει; Μαλλιερὸς εἶνε και ὁ
ἀκόλου μου. Μὴ βλέπετε τὰ προσήματα. Μαλλιερὸς θὰ
εἶπῃ α) ἀνιεθνικός και β) ἀμαθής. Οἱ λεξιμογράφοι τοῦ
μέλλοντος, οὕτω θὰ ἐξηγοῦν τὴν λέξιν. Δὲν ἐνοούμεν
βέβαια τοὺς μεταχειρομένους εἰς εἶδη τινὰ τοῦ λόγου
γ ν ἦ σ ι ο ν δημῶδες ἴδιωμα.

Φίλω. — Ὅλοι αἱ ὁδοὶ ἄγουσιν εἰς Ῥώμην, και ὅλοι
αἱ ἀνοησίαι εἰς τὸν «Νουμᾶν».

Καλλιτέχνη. — Ὁ Ἄμμα Ταδέμα εἶνε ἐπιφανέστατος
ζωγράφος ἱστορικών εἰκόνων, ἐμπνευσμένων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος και Ῥώμης. Ἐσχάτως ἐξῆ μα-
κρὰν τοῦ κόσμου, εἰς μίαν ἑσπέρην τοῦ Λονδίνου, Πλει-
σια θέματα ἐνεπνεύσθη ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὡς «Ἡ
Ἀνάγκωσις τοῦ Ὀμήρου», «εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης»,
ἢ «Σατφῶν» κ.τ.λ.

Περίεργον. — Τὸ ψευδώνυμόν της ἢ Κάμεν Σύλβα
ἐξηγεῖ ἢ ἴδια. «Ὅταν ἤμην μικρὰ, λέγει, ἤραπον νὰ περι-
φρασθῶμαι εἰς τὰ δάση τῆς πατρίδος μου και ν' ἀκούω τὸ
ἄσμα τῶν πετηνῶν. Ἡδέησα νὰ ψάλλω ὡς αὐτὰ και διὰ
τοῦτο ἔλαβα τὸ ὄνομα αὐτῶ. Κάμεν = ἄσμα και Σύλβα =
δάσος.

Κ. Δ. Λευκάδα. — Τα ποιήματά σας, τὰ συνδεύοντα
τὴν τόσῳ χαριτωμένην ἐπιστολήν σας, ἐὰν τὰ κρίνωμεν ὡς
πρωτόεια, εἶνε πολὺ καλά. Ἀλλὰ διὰ τὴν «Πινακοθή-
κη» εἶνε πρόωρα. Ἐν τούτοις, ἐὰν ἡ ποιητικὴ παρα-
γωγὴ δὲν περιορίζεται εἰς αὐτά, στείλατέ μας και ἄλλα
ἴσως φανῶμεν εὐτυχέστεροι.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ»

Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀντὶ 1,50
ἑαστον. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλονται εἰς τὰς
ἐπαρχίας ἀντὶ δραχ. 2. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀντὶ
φρ. χρ. 2.

Παρ' ἡμῖν εδριζοκονται και καλύμματα προη-
γουμένων τόμων.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Εἰς θαναμασίαν φωτοτυπιαν μεγάλου μεγέθους

«Ὁ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ»

Ἀρχαία Ἑλληνικὴ σκηπὴ ἔργον τοῦ ἐπιφανοῦς ζωγράφου Rochegrossé.

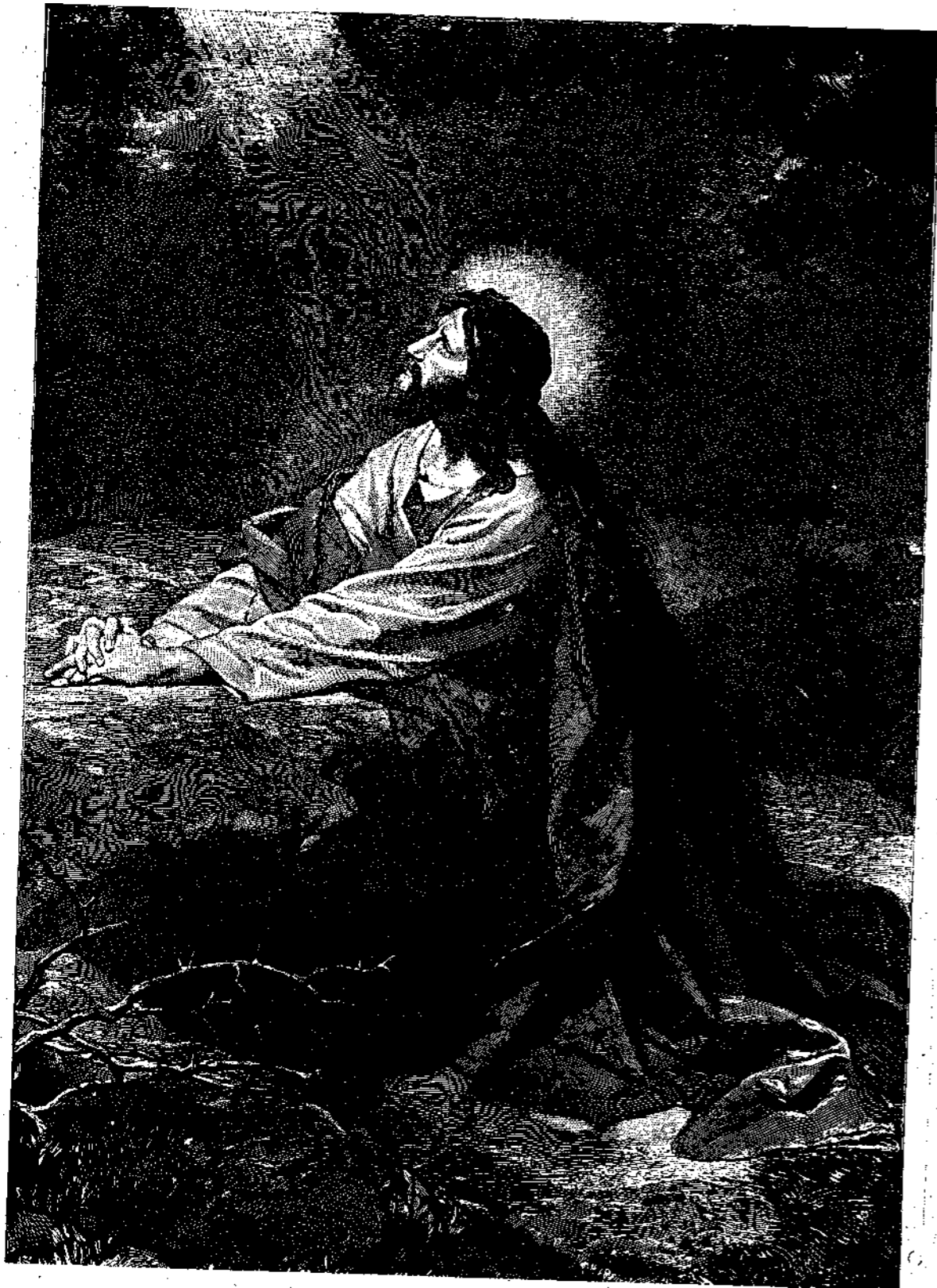
Ὁ «ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ» εἶναι πίναξ ὀπερόχου ἐμπνεύ-
σεως, ἔργον Ἑλληνικὸν τὴν ψυχὴν.

Τὴν φωτοτυπιαν αὐτὴν ἀπὸ σήμερον

ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΩΣ ΔΩΡΟΝ

ἢ «Πινακοθήκη» εἰς τοὺς συνδρομητάς της τοὺς προπληρώοντας μέ-
χοι τέλους Ἀπριλίου ἐ. ἔ. τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τοῦ Ε' ἔτους.

Οἱ μὴ πληρώσαντες εἶνε ὡς σπεύσαν, διότι ὀλίγα μόνον ἐξεντυπώθησαν ἀντίτυπα.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΞΟΡΟΣ ΕΛΛΙΩΝ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ — ή κοιτίς της 'Αθανασίας — καθίσταται τὸ ἐντευκτήριον τῶν σοφῶν τῆς 'Ανασως. Ἡ γῆ, ἐν ἣ ἡ Τέχνη διήνοιξε τοὺς πρώτους καὶ ἀπαραιμillos δοξοτάτας τῆς μετ' αὐτὴν χεῖμαρρον φωτός, ἐν ἣ ἡ Διάνοια ἐτάνωσε τὰ πτερὰ τῆς καὶ ὕψωσε τὸν Ἄνθρωπον μέχρι τοῦ Δημοουργοῦ διὰ τῆς Ἐμπνεύσεως καὶ τῆς Ἐγεύρης. ἡ γῆ τῆς Δόξης καλεῖ εἰς προσκύνημα τοὺς ἱεροφάντας τοῦ ἀρχαίου Ναοῦ, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς Μελέτης καὶ τῆς Σκαπάνης εἰσῆλθον εἰς τὰ ἄδνια, ποθοῦντες μίαν Ἀνάστασιν τέχνης καὶ ἐκζητοῦντες τὸ φῶς ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς Ἐδνηχοῦς ταύτης γῆς. Ἡ

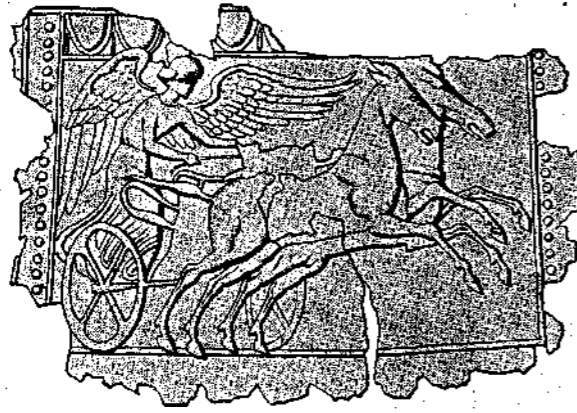
Ἑλληνική Ἀρχαϊότης ἦτις εἶνε τὸ σύμβολον τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Πνεύματος, τὸ Α τῆς Γνώσεως ὁ πυρρὸς τοῦ Ὁρατοῦ, ζῆ καὶ νεκρά. Ἡθική καὶ Ἐπιστήμη καὶ Ζωγραφική καὶ Γλυπτική καὶ Θεῖτρον καὶ Μουσική καὶ Ποίησις καὶ Ρητορική καὶ Φιλοσοφία καὶ Ἀλλή ἀπειτέλεσαν τὸν Ὀλυμπον, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τῶν ἀπολοῦ καθοδηγεῖται καὶ σήμερον εἰ ἡ οκεπτομένη Ἀνθρωπότης. Εἰς σίγῃος Ὀμήρου καὶ μία στροφή Πινδαρική καὶ ἐν ῥῆμα Πλατωνικὸν καὶ μία στήλη Παρθενῶνος καὶ ἐν μονόκταναν Κραυδοδικῶν δὲν ἱσοφαρίζον μετ' ἄλλων τὸν ἄγκον τῆς νεωτέρας πολυγραφίας. Τοῦ κόσμου ἐκείνου τῆν ἀμαρῆτον ἡ κληρονομία πανηγυρίζει. Συνέρορροσαν πανταχόθεν ἐρευνῆται εἰς τὰ ἐνκλεῖα ἑδάφη τῆς, ἐνθα ὑποῦντο οἱ καλλιμάρμαροι ναοὶ καὶ οἱ ὑπέρροχοι ἀνδριάντες, δθεν ἀνεδίδετο τὸ θυμῆμα τῶν βωμῶν καὶ τῶν φορμύγγων τὸ ἡδὸν μέλος. Πανταχοῦ θὰ εἰρωσὶ μνημεῖα διὰ τὰ γονυπέτησον. Ἡ Ἑλλάς, μήτηρ σιορική, διεφύλαξεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς εἰα ἀλάνας τῆς θησαυροῦς τῆς. Καὶ τοὺς ἀποδίδει τῶρα, διε υπεχώρησεν ἡ βαρβαρότης, εἰς τὸν θανατοῦ καὶ τῆν λαιρεία. Μετ' αὐτῶν, ἀντιπροσώπων τῆς παγκοσμίου Συνειδήσεως, ἀφῆται θὰ συμπαροιστανται καὶ οἱ ξένοι Λαοί, οἴτινες, ἐκπολιτισθέντες, εἰσφῆρονσι τὸν λιβαριῶν τῶν εἰς τὸν αἶνον, δν ἀκαπέμπει πρὸς τὸ Ἀρχαῖον πνεῦμα δ νεώτερος Νοῦς. Καὶ ἐν τῇ διττῇ ταύτῃ ἀποστολῇ οἱ ἱεροφάνται τῆς Ἐπιστήμης τοῦ νεκρωθέντος ἀλλ' ἀναστάντος Ἑλλῆν. κόσμου, ἐζήτησαν ξενίαν ἐν τῷ ἡμετέρω ἑδάφει καὶ χαιρετώμεν ἡδὸν αὐτοῦς, ὡς τοὺς προσφιλοστέτους ἐταίρους. Ἡ πατρις ἡμῶν θὰ παράσχη τὸν κόσμον, δν ζητοῦσι. Ὁ αὐτὸς ὡς τὸ πάλα γλυκὺς τῆς Ἀττικῆς ἥλιος, ἥλιος Μεσημβρίας, θὰ περιβάλλῃ τοὺς ψυχροὺς τῆς Ἀνασως μελετητάς καὶ θὰ θερμῆν τῆν καρδίαν τῶν. Τοὺς αὐτοῦς τῆς ἑλαίας θαλλοῦς, ποῦ καὶ ποῦ καὶ παρλιόσλοι δάφνης κλάνας θὰ συναντήσῃ τὸ ἐλαστικὸν βλέμμα τῶν. Μόνον βωμοῦς δὲν θὰ ἰδῶσιν ὑψωμένους καὶ μόνον ἀγάλματα δὲν θὰ ἀνετίσῃσιν ἀκέραια. Ὁ χρόνος, εἰλαβῆτατος τῶν ἀνθρώπων, τὰ περιέλασε. Οἱ ἄνθρωποι, τυφλοί, τὰ συνέτριψαν.

Ἄλλ' ὁ κόσμος ἐπαύροχεται εἰς τοὺς πρώτους τοῦ ἔρωτας. Οἱ ἀπόγονοι τῶν καταστροφῶν, οἰοῦν μεταρροσάντες, παρδοχόν τὰς πολυτιμότερας συμβολὰς εἰς τῆν ἐξερονηοῖν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀντίσταναν τὰ ἑδάφη καὶ ἐμελλέτησαν τὸν ἀρχαῖον βίον καὶ τῆν ἀρχαῖαν τέχνην. Τὰ πορτίσματα καὶ τὰς νέας ἑτάνας τῶν θὰ ἐξαγγείλωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γῇ, εἰς ἣν δικαιοματικῶς ἀνήκουν. Ὑπὸ τῆν Ἀκρόπολιν καὶ παρὰ τῆν Πνῦκα οἱ Ποντάνεις τῆς Ἀρχαῖολογικῆς Ἐπιστήμης θὰ λο-

γοδοτήσῃσιν καὶ θ' ἀνταλλάξουσιν ἐν ὄνματι τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀδελφότητος. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστῆμη θὰ εἰσφέρῃ καὶ αὐτὴ τὰς συμβολὰς τῆς, ἴσως πενηχοτίερας, ἀλλ' ἐξ ἴσου εἰλικρινεῖς καὶ εὐσυνειδήτους. Θ' ἀνοίξῃ τὰ Μουσεία τῆς — Ναοὺς τοῦ ἀρχαίου πνεύματος — καὶ θὰ παραμερίσωσιν αἱ κηκλίδες τῶν ἐρειπίων, τῶν ἀναλεπταμένων εἰς τὸν δῖον αἰθέρα. Ἡ προσέγγις τῶν ἀλλοεθνῶν ἀλλ' Ἑλληνογραφῶν ἀρχαιοδιφῶν πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ περιωδήντια κειμήλια, θὰ εἶνε μία πνευματικὴ ἐορτὴ, ἀνταξία τῶν παγκάλων ἀγαμνήσεων καὶ τῶν εὐγενῶν πόθων τῶν. Θὰ εὐλογῆσούν τὸ ἔργον τῶν οἱ δύο Θεοί, οἱ παλινοστήσαντες καὶ ἐπὶ βάρῃσιν ἠρωσθέντες εἰς τὸν νεώτερον Παρθενῶνα: ἡ θεὰ τῆς Σοφίας μὲ τὸ δόρυ — σύμβολον ἐπικρατήσεως — καὶ ὁ θεὸς τοῦ Φωτὸς μὲ τὴν λόραν — σύμβολον ὠδῶν καὶ ἔμνων.

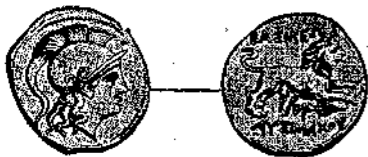
A. K.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ
ΔΩΔΩΝΗΣ

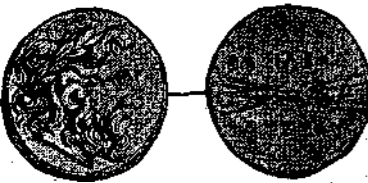

ΑΡΜΑ
ὀδηγούμενον ὑπὸ τῆς Νίκης.

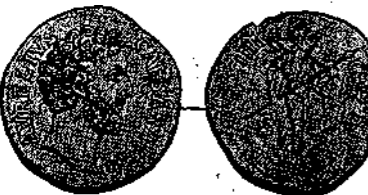
ΕΡΠΙΣ
περὶ τοῦ τρίποδος τῶν
Δελφῶν μεταξὺ Ἀπόλλωνος
καὶ Ἡρακλείου.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. Λέων τρέχων.

Κεφαλὴ Διός.

Κεφαλὴ Μάρκου Ἀδελφίου ἱερέων καὶ ἀπόντων.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

[«Τὰ γράμματα» εἶνε τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Εἰρηναίου Ἀσσοπίου, ὅπερ ἤρξατο γράφειν εἰδικῶς διὰ τὴν «Πινakoθήκη» καὶ ὅπερ ἀφῆκεν ἡμῖν, ἐπελθόντος τοῦ θανάτου. Τὸ δημοσιεύομεν μέχρι τῆς λέξεως ἐν ἣ ἀκριβῶς ἐσταμάτησε τὴν χεῖρα του ἢ παγερὰ τοῦ θανάτου ἀνοή.]

I

ΔΑΝΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ

Γνωστὸν δημῶδες ἄσμα τῶν ἐπαράτων χρόνων τῆς δουλείας λέγει:

Φεγγαράκι μου λαμπρὸ
Φέξε με νὰ περπατῶ
Νὰ πηγαίνω εἰς τὸ σκολιὸ
Νὰ μαθαίνω γράμματα
Τοῦ Θεοῦ τὰ πρόμματα.

Ἄλλὰ κατὰ τὴν Κ' ἑκατονταετηρίδα ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα: εἶναι ὁ αἰὼν τοῦ αἰθόμενον πυρός:

Ἄριστον μὲν ὕδωρ ὁ δὲ
Χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
Ἄνε διαπρέπει νύ-
καὶ μεγάνορος ἔξοχα πλοῖτον.

Εἶναι ὁ αἰὼν, καθ' ὃν δεσπόζει ἡ χάβρα τοῦ ... χρηματιστηρίου, ἡ καταπάτησις τῶν ξένων οἰκοπέδων, ἡ φυγὴ τοῦ ταμίου σὺν τῷ ... ταμείῳ, καὶ τὰ γράμματα δὲν εἶναι σήμερον ἀπολύτου ἀνάγκης, ὡς δὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἀριστοφάνους: «Μὰ τοὺς θεοὺς εἶμαι ἀνθρώπος τιποτένης», λέγει ὁ Ἀλαντοπώλης τῷ Δήμῳ. — «Ἄμ' χαρὰ εἰς τὴν τύχη σου! Εἶσαι λοιπὸν πλασμένος διὰ νὰ ἔλθῃς εἰς τὰ πράγματα» — «Μὰ εὐλογημένε, δὲν ἔχω καμμίαν μάθησιν, μὴτις ξέρω πέντε κολοβογράμματα καὶ αὐτὸ κακὸ» — «Καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ πέντε ἠμποροῦσαν νὰ σε βλάψουν, διότι ἡ δημαγωγία δὲν ταιριάζει εἰς τοὺς καλαμαράδες καὶ τοὺς τιμίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀγραμμάτους καὶ κατεργαρέτους.»¹⁾ Καὶ ἡ τοῦ Δήμου συμβουλὴ περὶ τῆς ἐντελοῦς τῶν γραμμάτων ἀχρηστίας, τὸν κόσμον περιελθοῦσα καὶ εἰς τὴν κοιτιδὰ αὐτῆς ἐπανακάμψασα, ἀνέδειξεν ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ σοφούς ἀνευ γραμμάτων: ἐν τούτῳ δὲ ἡ

ἀληθὴς εὐφροσύνη, διότι τί πεζότερον ἢ τὸ γίνεσθαι σοφὸν διὰ τῆς πεπατημένης τῶν γραμμάτων ὁδοῦ; Τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς εὐφροσύνης ἐγκρατεῖται εἰς τὸ φαίνεται τις ὅ,τι δὲν εἶναι, τὰν ἀπαλιν τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ περὶ Ἀμφιάρου εἰρημένον:

Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει.²⁾

Δι' ὃ καὶ πᾶς εἰλικρινὴς τῶν γραμμάτων φίλος μετὰ λύπης ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ φιλοβιβλικοὶ χρόνοι τῆς ἀναγιγνωσκούσης βιβλίας Ἑλλάδος παρήλθον δυστυχῶς ἀνεπιστρεπτεῖ, καὶ ὅτι οὐδεὶς διαφερεται πλέον περὶ τῶν βιβλίων μόνον δὲ τὰ — κατ' εὐφημισμὸν — λεγόμενα διδακτικὰ ἀγοράζονται ἐξ ἀνάγκης: ἀνάγκη δὲ καὶ θεοὶ πείθονται. Καὶ ὑπομονὴ ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, ἀς μυστὰ δεινὰ μαστίζουσιν, ἐνίας δὲ τούτων καὶ τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς οἱ ἀτελεύτητοι ... ἐκλογαί, πρὸς αἰωνίαν τοῦ κλεινοῦ Ῥωμαϊκοῦ δόξαν, ἀλλ' ἀστοργία πρὸς τὰ τέκνα τῆς διανοίας, πρὸς τὰ βιβλία ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ πόλει τοῦ αἰθόμενον πυρός καὶ τοῦ μεγάνορος πλοῦτου, ἐν τῇ πόλει ἧς ὑπῆρξε πολιοῦχος ἡ ἀγαπητὴ τοῦ Διὸς κόρη Παλλὰς Ἀθῆνη, θεὰ τῆς σοφίας καὶ τῆς φρονήσεως, εἰα καταισχύνῃ! εἰα τῶν πατρῶν λήθη! εἰα Σατανᾶ εἰρωνεῖα!

Οὕτω πᾶς ὁ ἔχων τὸ ἀτύχημα νὰ φιλοπονήσῃ σήμερον βιβλίον ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὸν ἀγῶνα εὐσυνειδήτου συγγραφῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἔτι δεινότερον τῆς ἐκποίσεως αὐτοῦ. Ἐκὼν ἄκων δὲ εἰσέρχεται εἰς τὸ Καθαρτήριον τοῦ Δάντου, ἵνα ἐξαγισθῇ ἐκ τοῦ βαρέως τῆς συγγραφῆς ἀμαρτήματος, διότι τὰ ἐπὶ Τουρκοκρατείας «θεῖα πρόμματα» τοῦ δημῶδους ἄσματος:

Νὰ μάθω γράμματα
Τοῦ Θεοῦ τὰ πρόμματα

ἐγένοντο ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι

²⁾ Ἐπιτὰ ἐπὶ Θήβας, 592. «Τούτων τῶν λόγων ρηθέντων ἐν τῷ θεάτρῳ πάντας Ἀθηναίους φασὶν ἀποβλέπει ἐπὶ Ἀριστείδην τὸν ἐπικληθέντα δίκαιον.» (Σχολιαστῆς).

¹⁾ Ἀριστοφ. Ἰαν., 186 κ. ἑρ.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Διαβόλου πράγματα,

δι' ὃ καὶ πάντες οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι ἀπεφεύ-
γουν σταυρωκοπούμενοι τὰ διαβολικά, ὡς εὐ-
σεβεῖς καὶ σεβασταὶ κυροῦλαι.

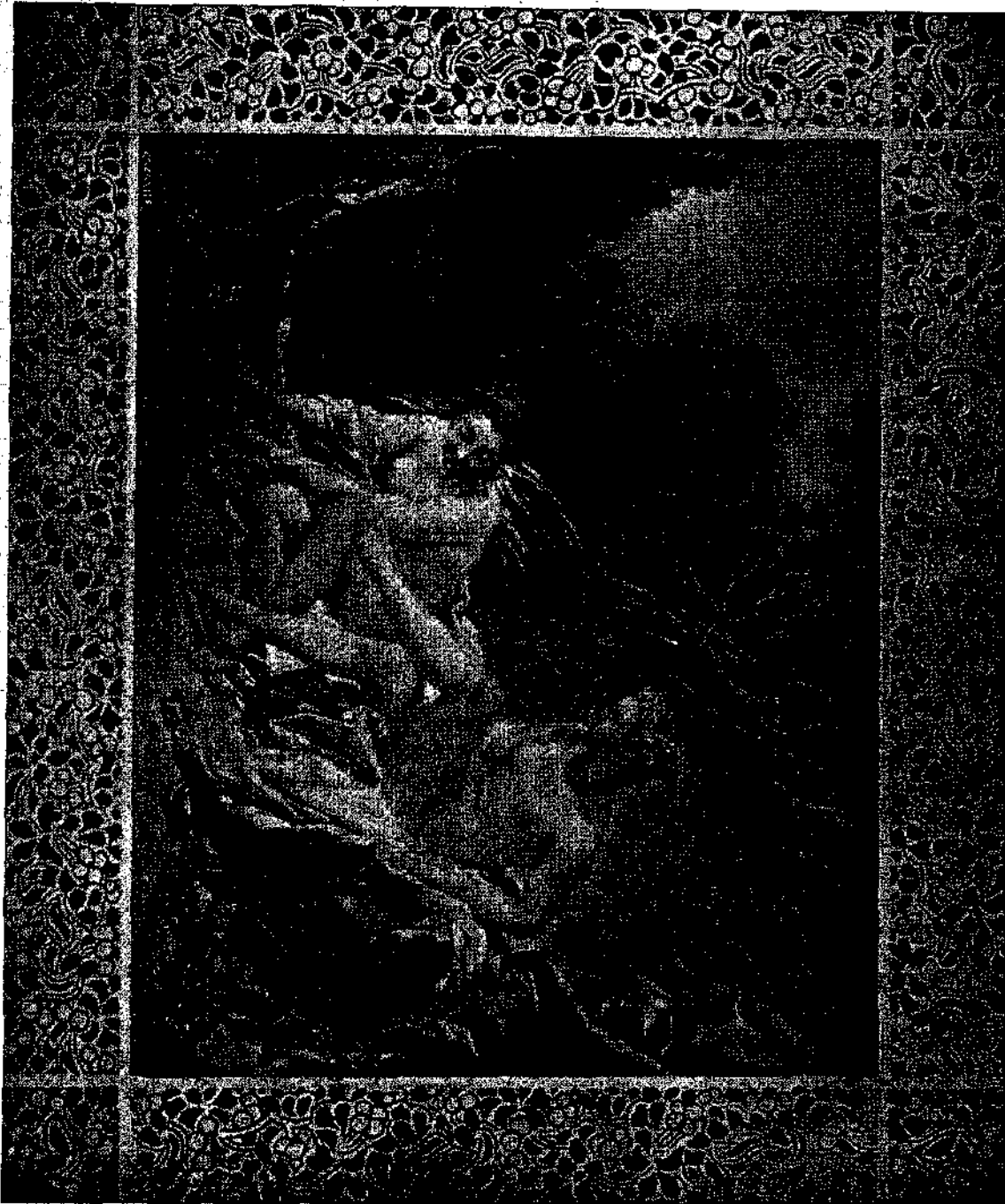
II

Η ΕΣΡΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

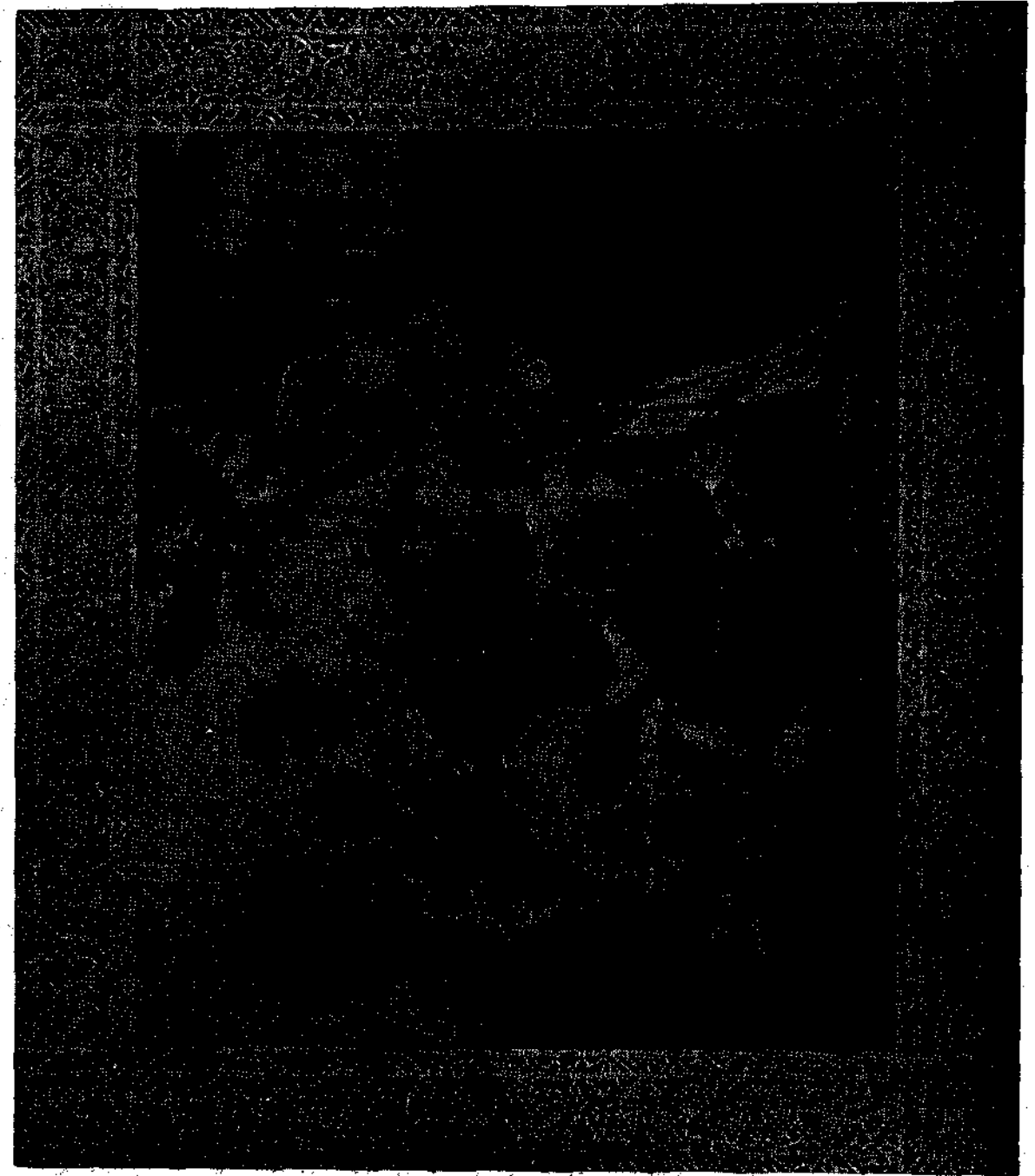
Τὰ πάντα δυστυχῶς μαρτυροῦσι τὴν ἀνω-
τέρω πικρὰν ἀλήθειαν, ὅτι εἴμεθα ἀστοργεῖ πρὸς
τὰ τέκνα τῆς διανοίας, τὰ βιβλία, δεδύμενα καὶ
ταῦτα πνευματικῶ τινός... σιτηρεσίου. Ἔστω

μει δὲ τῶν λεγομένων μαρτύριον καταπληκτι-
κῆς πειθοῦς, ἢ ἐκ τοῦ τάφου ἀνάμνησις αὐτῆ,
ἢ «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη» τοῦ ἀληθμο-
νήτου Παυλίδου. Ὁ ἀγαθὸς καὶ γλυκὺς οὗτος
ἀνὴρ — γλυκὺς ὡς τὸ μέλι τὴν ψυχὴν — ὁ
φίλος τῶν λογίων εἶχε πειραθεῖ νὰ συνδυάσῃ ἐν
τῷ πασιγνώστῳ αὐτοῦ τῆς οἴου Αἰῶλου Ζαχα-
ροπλαστεῖω τὰ δύο ταῦτα ὅπως ἀσχετὰ καὶ
ἀνόμοια πράγματα, τὰ ιερπιδιάνοια καὶ τὰ
ιερπιδιάνοια ἤτοι τὰ γλυκύσματα καὶ τὰ βι-
βλία, ἰδρύσας δανειστικὴν βιβλιοθήκην, σωζο-
μένην ἄχρι τοῦ 18... ἀλλ' οἱ εἰς τὴν Ζαχαρο-

F. BOTCHER

ΑΡΤΕΜΙΣ ΛΟΥΓΟΜΕΝΗ

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΑΦΚΑΔΕΣ

N. POUSSIN

βιβλιοθήκην φοιτῶντες ἐπλήρωναν τὸ μπακλαδά,
τὸ κατὰφι, τὸ γαλατομπύρεκο, τὸν ἀργελάβο,
τὴν τούρτα, τὰ γλυκύσματα, ἀλλ' ἐλησμένουν
ὅμως πάντοτε εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ἀναγι-
νωσκόμενων καὶ ὁ ἄρχων τῶν ἀνίμων Αἰῶλος
ἐτάρωσε τὰ βιβλία τὰ ιερπιδιάνοια ἠφανίσθη-
σαν καὶ ἐπέζησαν τὰ ιερπιδιάνοια πρὸς δοξάν
τῷ πατριάρχῳ ἐκείνου τῶν Ζαχαροπλαστείων,
τοῦ πάντων ἀρχαιτάτου.

Ἄλλ' οὐδὲν τούτου μᾶλλον φυσικόν, διότι ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου ὁ στόμαχος ὑπῆρξε καὶ ἐξ-
ακολουθῆ ὦν ὁ ἄρχων, ὁ δεσπότης, ὁ δυνάστης,
ὁ Σουλτάνος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ πάσας τὰς πρά-
ξεις αὐτοῦ διέπων. Καὶ ἂν ἐξετάσωμεν ἀναλυ-
τικῶς διὰ τοῦ μικροσκοπίου τῆς διανοίας πάντα
τὰ μεγάλα τῆς ἱστορίας γεγονότα, τὰ καταλι-
πόντα ἐποχῆς: ἐπαναστάσεις, βασιλέων καὶ ἡγε-
μόνων ἐκθρονίσεις, λαῶν ἔριδες, πόλεμοι καὶ κα-

ΜΑΝΤΕΓΝΑ

Ο ΠΑΡΝΑΣΙΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΠΟΜΠΗ

ΠΛΥΚΗ τῶν ἐμπνεύσεων ἔαρ. τῆς νεότητος τὴν ἀνθεμώσαν εἰκόνα, εἰς τὸ ἀμύραντον συγκρατεῖς κάλλος καὶ ἐνδ' ἀποχωρίζεται μακρὰν τῶν πρώτων σοιβαμῶν ὁ ἀσωτεύων κόσμος, οὐ διδμένων εἰς τὸν αἰῶνα ὡς ὁ ἀθάνατος τύπος τοῦ ἀληθοῦς

ῥαίου δεσπόζεις πανταχοῦ. ἔγθῃ διαμένει καὶ τὸ ἐλάχιστον τῆς παγκοσμίου τιμῆς σῆμα. Σὺ, φῶς γλυκὺ τῶν λαμπροτέρων οἰωνῶν, ὡς ἄστρον τοῦ ἱεροτέρου τῶν πάθων ὁδηγεῖς τοὺς ἐκλεκτοὺς εἰς τὸν ἀδιάφθορον τοῦ ἔρωτος νυμφῶνα, καὶ ὡς δύναμις μὴ ἀπωλέσασα τὰ δικαιώματα τῆς ἡγεμονίας, κατακτᾷ τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς καὶ προκαλεῖς τὰς συγκινήσεις τοῦ πόνου.

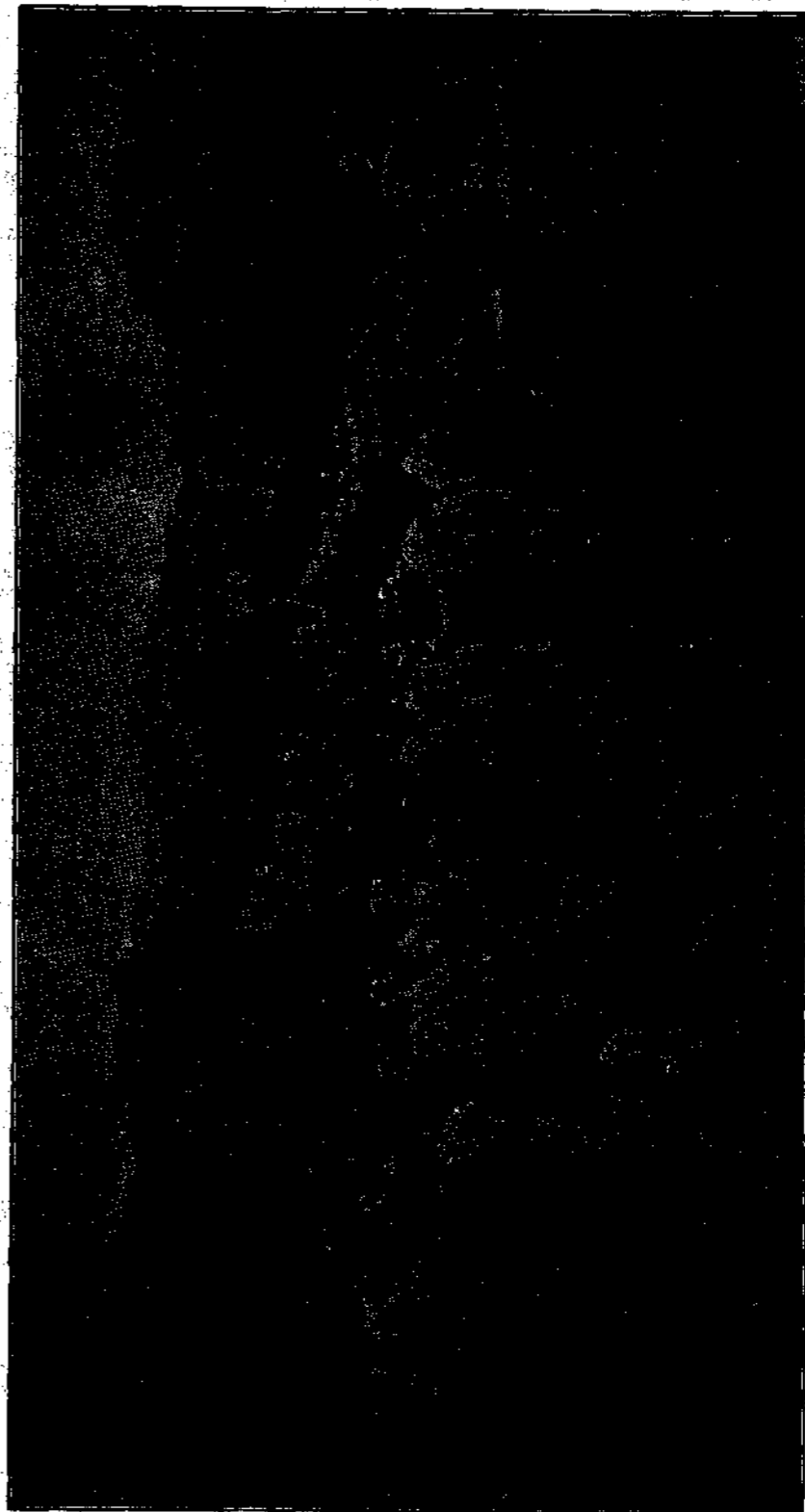
Ἴδου ἐν τῇ ἀτελευτήτῃ παρελάσει τοῦ φαντασμαγορικοῦ παρελθόντος, πλήθη τῶν θνητῶν παρακολουθοῦσι τὴν πομπὴν τῶν ἀθανάτων σύζευξις παλμῶν, οὗς δημιουργεῖ ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, συνταυτισμένων ἐν τῷ φαινή ὀρίζοντι μιᾶς θείας αἴγλης, καὶ ἐνομένων εἰς τοὺς αἰθέρας ἵνα γεννήσωσιν ἐκεῖ ὑπερκόσμια ὄντα, περιερχόμενα τὸ γαλανὸν σύμπαν ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ἐλληνικῆς ιδέας.

Ἴδου ἀγῶνων καὶ πανηγύρεων τὸ ἑορτάσιμον κλέος. Λευκαὶ δηπασαίαι παραμένουσαι ὡς ἀναλλοιώτων πλέον ποίημα κινηματογράφου τινός, δὲ ἐδώρησεν ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ μαγνητίζειν, οὕτως ὥστε νὰ νομίξῃ τις ὅτι ἐν οἰστρομανεῖ τῆς φαντασίας μέθῃ φέρεται πρὸ τῶν ῥαίων νυμφοστόλων καὶ τῶν σεμνῶν Ἀτιθίδων, πρὸ τῶν κνηφόρων παρθένων τοῦ ἄστεως καὶ τῶν σεβασμιῶν ἱεραγωγῶν ἐν ὕμνοις προδερχομένων ἵνα γονυπετήσωσι πρὸ τῆς χρυσολεφαντίνης Σοφίας, προσαγορεύοντες ἐν αὐτῇ τὴν θεότητα τῆς ζωῆς.

Ἴδου ἡ ἐμψυχος καλλιτεχνία διευθυνομένη πρὸς τὸν Παρθενῶνα, ὅπως καταθέσῃ στεφάνους Ἀττικῆς δάφνης πρὸς τὴν ἀνασσαν τῆς Ἰδέας καὶ ὅπως προσκυνήσῃ τὰ πάγκαλα μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ, ὅπερ ἡ ψυχὴ τοῦ Φειδίου ἀνέλαβε νὰ κομίσῃ ἐπὶ τῶν πάλαιων πτερύγων τῆς τέχνης, ἀπὸ τὰ χρυσᾶ ὕψη τοῦ Ὀλύμπου.

Ἴδου ἡ προπομπὴ μιᾶς βασιλείας θριαμβευούσης, ἐν μέσω τῆς τῶν πάντων εὐτυχίας, ἥτις διαχέει γοητεύματα καὶ ἁρμονίας ἵνα χαιρετισθῇ ἀπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ Φοίβου μέχρι τοῦ θυμάματος τῶν εὐφραينوμένων δαδούχων ἢ Παναθηναϊκῆ δόξα.

Λευχειμονοῦντες ἱεροφάνται παρὰ τὴν λευκὴν ἄβντ τῆς νυμφικῆς παρθενίας τοῦ Ἰσοτεφάνου,

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

F. BUFFET

ΤΟ ΔΑΣΟΣ (Από τον πίνακα Α. Λαίτου)

θισα ήδη να γνωρίζω πολλούς τιμίους συζύγους, οι οποίοι προ καιρού πλέον έχουν βάλει την βέρα των ενέχυρον. *Αδολφοσ φον Μέντζελ.*

*

Ἡμέραν τινα ἔκρουσαν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. Μουρμουρίζων, ἡμίτην: ἔξω τὴν θύραν. Ἦσαν δύο γυναῖκες, μήτηρ καὶ κόρη, ἡ τελευταία ἐκτάκτου καλλονῆς ἐπιθυμοῦσα νὰ κάμῃ τὴν προσωπογραφίαν της εἰς τὸν Μέντζελ.

Ἐξηγήθησαν εὐγενῶς, ὅσα εἰρήτει ὁ διδάσκαλος θὰ τὰ ἐλάμβανεν, ἀρκεῖ νὰ εἶχαν τὸ πορτραῖτο ζωγραφισμένον ἀπὸ αὐτόν. Ἄλλ' ὁ Μέντζελ, ἐνῶ ἄλλοι ζωγράφοι πληρώνουν διὰ νὰ ἔχουν τοιαῦτα μῶδῆλα, τοὺς ἐκλείσει κατὰμουτρα τὴν θύραν λέγων:

— Δὲν ἐνόχλουν τὸν Μέντζελ γιὰ τέτοιαις μικροδουλαιῖς.

Ὁμοίως ἐφέρθη καὶ πρὸς τὴν γνωστὴν αἰοῶν Ἑρνεστίνην Βέγκερ, ἡ ὁποία ἀνῆλθε ἕνα πρῶτ' ἀναριθμήτους κλίμακας, διότι ὁ Μέντζελ κατοικοῦσε πολὺ ὑψηλά, ἐν τὸν παρακαλέσθη νὰ τὴν ζωγραφίσῃ.

— Μὴ μοῦ χαλᾶς τὴν ἡσυχία, δὲν ζωγραφίζω γιὰ ρεκλάμα.

Τῆς εἶπε καὶ ἔκλεισε παταγωδῶς τὴν θύραν.

XXXXXXXXXXXX

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἀπέναντι ἐνὸς Ὀρφέως, ὅστις ἀνεζήτησε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τὸν Ἄδην, πρὸς φεῦ! ὑπάρχουσι χῆροι, οἵτινες οὐδὲ εἰς τὸν Παράδεισον θὰ μετέβαινον, ἂν ἐφρόνον ὅτι θὰ εὗρισκον ἐκεῖ τὴν σύζυγόν των.

Παύλ Σιν

Ἡ ὅσα μεγάλη ὀρμητικὴ ἔχει ἐν ἑαυτῇ ἠθικὸν τι στοιχεῖον.

Ἐμερσον

Περισσότερον καταστρέφει τὴν γυναῖκα ἡ κολακεία τοῦ ἀνδρός ἢ ὁ ἔρωσ του.

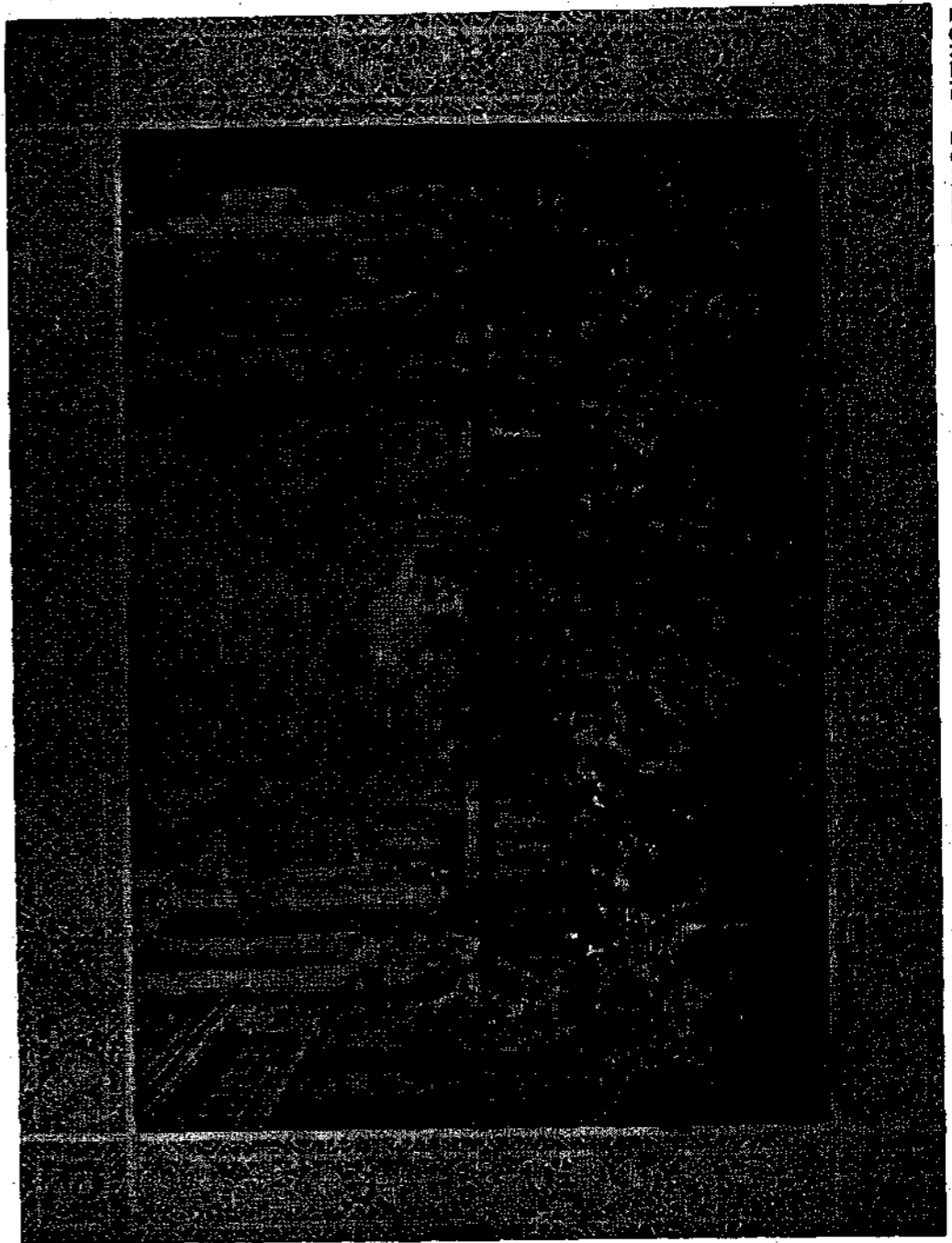
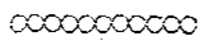
Λαβὴ

Ἡ διαφθορὰ τῆς γλώσσης μεῖνε συγγενὴς νόσος τῆς διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν.

Κοραῖς

Σοφία ἄνευ ἀγαθότητος χαρακτῆρος, ἀντιπροσωπεύει μόνον τὴν ἑσπερὰν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ.

Τράντα

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ

TITIANO

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΗΜΗΝΟΣ.

Τὸ λάβαρον τοῦ 21, ὁ Ἔρμης τοῦ Πραξιτέλους καὶ ὁ Λέων τῆς Χαιρωνείας. — Τὸ λάβαρον ὡς εἶδος... δέμα. — Ἡ νῆσος τῶν ἄλλων. — Νικηφόρος Φωκῆς καὶ Σουαρές. — Φιλολογικὰ παράγωγα. — Καὶ γράφει ὁ Ἀντώνιος. — Ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς εὐλαίας. — Ἐξόφλησις ἐνὸς λογαριασμοῦ. — Μυθιστόρημα καὶ Γεωγραφία.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

ΤΟ ΛΑΒΑΡΟΝ

ἩΜΑΣ Αἰ ἀνεπετάσθησαν — διαφόρων ἐθνῶν — καὶ τὰ τόξα τοῦ ἀεριοφωτός ἀνήφθησαν. Αὐτὸ σημαίνει ἐν Ἀθῆναις ἐθνικὴ εὐορτή! Ἡ στερεότατος τελετὴ τῆς Μητροπόλεως καὶ οἱ ἀπαράτῃτοι πανηγυρικοὶ ἀπὸ ῥήτορας τοῦ γλυκοῦ νεροῦ

καὶ ποιήματα φλογερά ἀπὸ πρωτοετείς φοιτητάς. Καὶ ἐξοφλοῦμεν, φρονούντες μακαρίως ὅτι οὕτω τιμῶμεν ἐπαξίως τὴν μνήμην ἐκείνων καὶ συνάμα φρονηματίζομεν τὴν νέαν γενεάν. Διότι τὴν διπλοῦν αὐτῶν σκοπὸν ἔχῃ ὁ ἐορτασμός κάθε ἐθνικῆς εὐορτῆς οἰοῦντο κρατοῦς. Τόσῳ τυπικῇ κατάντησεν ἡ ἐορτή, ὥστε κινδυνεύομεν νὰ νεοτάξωμεν κάθε χρόνο. Ἐφέτος ἐσχόμεν ἐν φαιερῶν ἡμερῶν, ὅπερ ὀπωροῦντο ἀνεξωπίρῳσε τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Τὸ λάβαρον τῆς Ἀγ. Λαύρας ἠ) ἐκομίσθη ἐκ τῆς ἱστορικῆς μονῆς, ἐνθα εὐλαστὸς φυλάσσεται καὶ περιήχθη ἐν πομπῇ ἀνά τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Κατ' ἀρχὴν εἰρήθη ἐναντίον τῆς ἰδέας τῆς μετακομιδῆς φρονούντες ὅτι τὰ ἐθνικὰ αὐτὰ περιήματα δεόν να προσκυνῶνται ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐνθα ἀπεθεώθησαν καὶ ἐνθα κείνται· θὰ ἴτο ἀστείον νὰ μεταφέρωμεν ἐδῶ λ. χ. τὸν Ἔρμην τοῦ Πραξιτέλους ἢ τὸν Λέοντα τῆς Χαιρωνείας, ἢ τὸν τάφον τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ τὰ προσκυνῶμεν. Εἰς τοὺς τόπους τῶν κειμηλίων μεταδαινόντι οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐχὶ τὰ πράγματα, ὅσο τιμητικὰ καὶ ἂν εἴη ἡ συνοδεία των. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ τεμπελαία τῶν συγχρόνων Ἀθηναίων εἶνε τι ἀνυπερέβλητον, παρείδεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑποχρέωσιν ἢν εἶχε ὅπως μὴ παραξῆ τὴν σεμνὴν γαλήνην τῆς σημαίας τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ οὕτω ἐκλονώθη ἀπὸ ἐν ῥίγος ἐνθαυσαδτικῶν ὁ Ἀθηναϊκὸς κόσμος καὶ ἠτένισε μὲ μίαν παρήγορον συγκίνησιν τὸ ἀστράπτειν ἐκ δόξης λάβαρον, διὰ δευτέραν φοράν, διότι καὶ πρὸ ἐτῶν χάριν τῆς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ διοργανωθείσης Ἐκθέσεως τῶν κειμηλίων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ

1821 ἐκομίσθη, ἀλλ' οὐχὶ τότε ἐστάλη ἐξ Ἀγίας Λαύρας ταχυδρομικῶς ὡς δέμα!! Εὐτυχῶς ἔκτοτε προωθεύσαμεν τόσον, ὥστε νὰ μεταδαινῆ ἐπιτροπῇ ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς παραλαβὴν καὶ νὰ τὸ συνοδεύῃ ἐπανακαμπτὸν εἰς τὰ ἴδια ὡς θὰ ἔγραψον πρὸ ἐτῶν εἰς τὰ «κοινωνικὰ διάφορα» αἱ ἡμεριδές.

ΚΡΗΤΗ

Ἡ Κρήτη ἐξεδίπλωσε καὶ πάλιν μὲ τὰς χελιδόνας τοῦ Μαρτίου, τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως. Αἱ λόγχοι ἄστραψαν, φεσάγγια ἐξεπυροκρότησαν καὶ μίαν ἔμπλεκτος κατάστασις ἐν εἰρήνῃ ἐβρασε τὰ λευκά τῆς βουνά. Ἡ Ἐνωσις τὸ ὄνειρον τὸ αἰώνιον καὶ ἀβασιλευτὸν κυριαρχεῖ καὶ πάλιν Καίρος νὰ ἐννοηθῇ ὅτι θὰ καὶ ἀνλαμβάνονται πάντοτε ἀύσθητὰ κατασταλτικὰ μέτρα, δὲν θὰ λυθῇ, ποτὲ τὸ ζήτημα, ἐνὸς δὲν ἀφίνου νὰ ριφθῇ ἡ ἠρωικὴ νῆσος εἰς τὰς θερμὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς τῆς — τῆς Ἑλλάδος.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ «Νικηφόρος Φωκῆς» τοῦ κ. Βερναδάκη ἔργον μάλλον ἱστορικὸν ἢ θεατρικόν, ἀνεπαρέστυσε πρὸ ἡμῶν μίαν ἐποχὴν δραματικωτάτην καὶ πολυκύμαντον. Ἄλλ' ἡ ἀπεροδημία τοῦ κόσμου ἀνέκοψε τὴν θριαμβευτικὴν, οἷα ἀνεμνετο παραστάσιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διεξεδίκεσεν ὁ ξενικὸς θίασος Σουαρές.

Κανεὶς ἴσως δὲν ὑπόπτευν ὅτι ὁ ἐμβριθὴς, δόξαι καὶ μελίχτιος ἱατρός Καραμήτσας θὰ ἐνεφανίζετο μετὰ θάνατον δεινὸς φιλόλογος. Ὁ ἐκδοθεὶς τόμος τῶν «Φιλολογικῶν παρέργων» του, μὲ μίαν πειστικὴν μελέτην περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, εἶνε ἀξίος πολλῆς προδοχῆς.

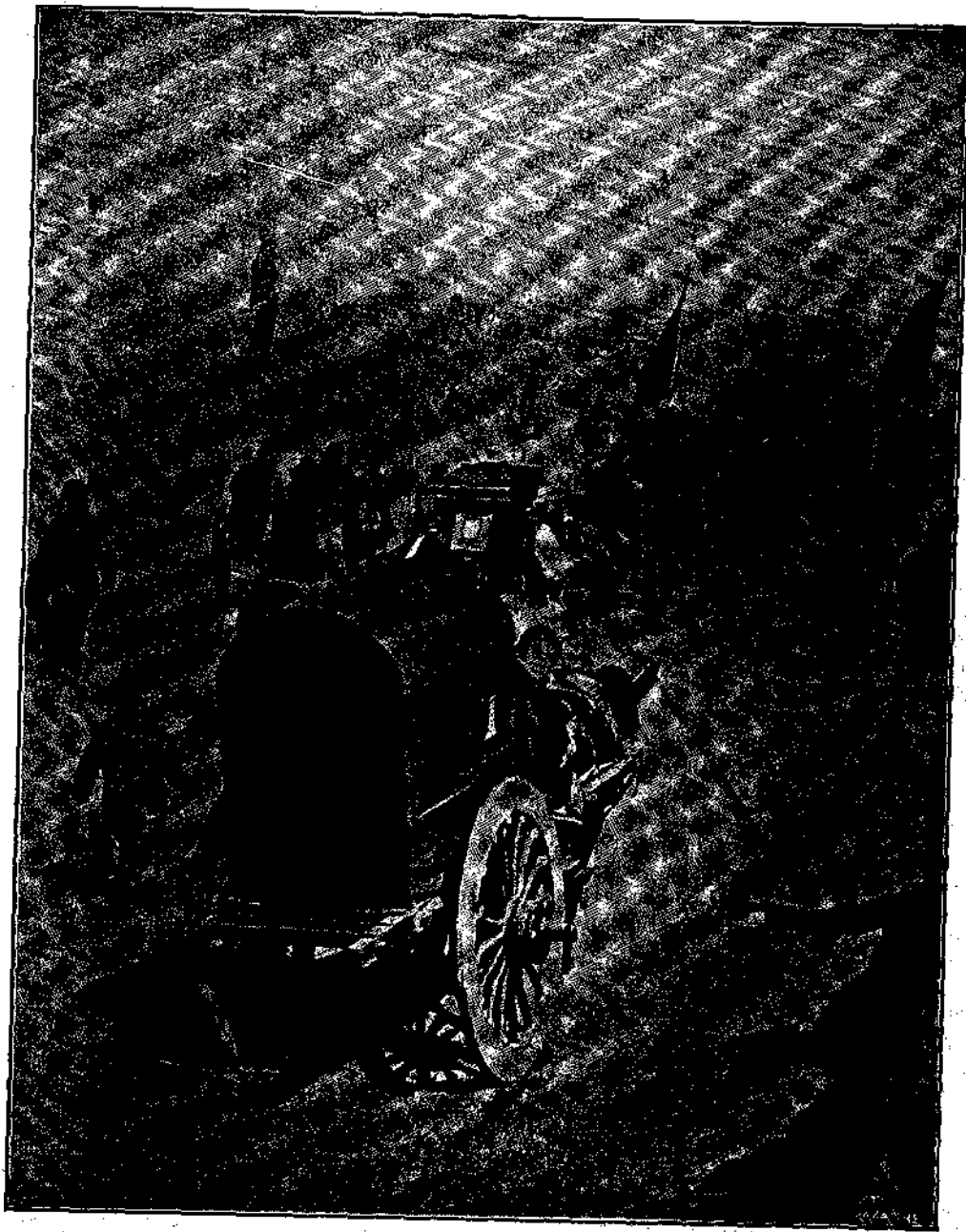
Ὁ θάνατος καὶ κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν ἀνεσκηψεν εἰς τὰς φιλολογικὰς ἐτάσεις ὀλιγώτερον ἡρωϊκός, ἀλλὰ πάντοτε ἀκόρεστος. Ἐτάθη ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, ὁ πολυγραφέστερος τῶν νεοελλήνων ποιητῶν. Καὶ ἀπλῆ ἀπαριθμησὶς τῶν ποιητικῶν τόμων του θὰ κατελάμβανεν ὀλόκληρον σελίδα. Κυρίως ἴτο ἐπικός ποιητὴς καὶ δραματικός. Ἡ πατρις καὶ μόνη ἡ πατρις τὸν ἐνέπνεε, ἐδραματοποίησε δὲ πλείστας σκηνὰς ἐκ τῆς ἀρχαίας, Βυζαντιακῆς καὶ νεωτέρας Ἑλλ. ἱστορίας. Ἐὰν ἔγραψεν ὀλιγώτερα, θὰ ἴσαν μεγαλειτέρας ἀξίας τὰ ἔργα του. Ἐν τούτοις,

εὐκόλως δὲν θὰ λησμονηθῇ ὁ ποιητὴς τῆς «Κρητικίδος»

Εὐάγγελτον, ἐκπληξὴν ἐπεθύλασεν εἰς τὸν παιδικὸν κόσμον ἡ λόγια κυρία Ἀρσινόη Παπαδοπούλου. Ἐμπόρει νὰ εἰπῆ τις ὅτι ἡ ξενιτλασία ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ αὐτῆς τῆς παιδικῆς ηλικίας. Οἱ Ἑλληνοπαῖδες μὴ ἔχοντες ἀναγνωστικὰ βιβλία, ἀναγκάζονται ν' ἀγοράζουν ξενόγλωσσα, διότι μόνον εἰς αὐτὰ εὐρίσκουν τὴν κομψότητα, τὴν καλλιτεχνίαν, τὴν πρωτοτυπίαν. Ἦνε πρώτη ἡ κ. Παπαδοπούλου ἡτις διανοίγει νῦν ὄρνοντα εἰς τὴν παιδικὴν φιλολογίαν μὲ τὸ «Παραμύθιον ἔργον» τῆς «Τὰ παραμύθια τῶν Ἑλληνοπαίδων», ὃν ἐξεδόθη ἤδη ὁ Α'. τόμος, μὲ τὴν τιτλὸν Ὑπὸ τῆς σκιά τῆς εὐλαίας. Ἡ φιλολογία τοῦ μαθητικοῦ κόσμου ἔχει ὀλίγα Ἑλληνικὰ βιβλία, ἱκανὰ νὰ τὸν διαπαιδαγωγήσῃ, νὰ τὸν τέρψῃ, νὰ τοῦ ἐμφυσήσῃ τὸν ἐρωτὰ πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τὸ ὠραῖον, πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Ὁ «Γεροστάτης», ἡ «Χρυσάλλις τῶν παίδων», τὸ «Παίδιον τῶν σαδῶν», ἰδοὺ μὲ τὴν ἐγαλουχίαν ἢ πρὸ ἐκδοχῆς καὶ γενεᾶς, ἐκείνη ἀκριβῶς ἦτις σήμερον ὄρεται ἐν τῇ νεοελληνικῇ φιλολογίᾳ: ἔργα ἀξιοκράτη, μρφορικά, ἀλλὰ πενιχρότατα τὴν περιβολίαν, ἀνευ ἰχνόσε καλαισθησίας. Τὰ «Παραμύθια τῶν Ἑλληνοπαίδων» εἶνε τὸ πρῶτον πομπιτελὲς καὶ εὐμορφὸν καὶ καλλιτεχνικὸν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐντυφῆσῃ ἡ εὐπλαστὸς ψυχὴ καὶ τὸ παρθένον πνεῦμα τοῦ μαθητικοῦ κόσμου. Οἱ κ. κ. Ἀριστέους καὶ Ξενοπούλου ἐργασθεῖσθαι ἀπὸ τὰ εὐφάναστα καὶ κομψοῦσθαι ἡμῶν τῆς κ. Παπαδοπούλου καὶ ἐκοσμοῦσαν τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου.

Ἄλλο δὲνεῖνε μόνον τὸ περιβάλλον, τὸ ἐνδύμα τοῦ βιβλίου ἄξιον νὰ ἐλάνθη τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπην τῶν Ἑλληνοπαίδων. Εἶνε καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ βιβλίου, εἶνε τὸ πνεῦμα, εἶνε ἡ φιλολογικὴ ὑπεραστάσις. Μὲ τὴν κ. Παπαδοπούλου ἔχω ἐνα μικρὸν φιλολογικὸν λογαριασμὸν ἀνεξοφλήτων καὶ αἰδῶναι μίαν ἰδιαιτέραν ὄλωσιν χαράν, διότι μοῦ δίδεται ἤδη ἡ καλὴ εὐκαιρία νὰ ὄρω μίαν παρεξηγηθῆν, νὰ φηγαδεύσω ἐν νεφὸς ἀπὸ τὴν πνευματικὴν τῆς ζωῆς. Γράφων ἄλλοτε ἐκτενῆ μελέτην περὶ τῶν γραφουσῶν Ἑλλενίδων, ἀνέλυσα καὶ ἐν ἔργον κ. Ἀρσ. Παπαδοπούλου, τὰ «Ἀθηναϊκὰ ἀνθόλλια». Ἡ ὄλη ἀύσθητὰ ἴσως ἀλλ' εἰλικρινῆς ὑψὲ τῶν ἀρθρῶν, εἶθε καὶ τὸ ἔργον τῆς συμπλοῆς λογίας χωρὶς νὰ γνωρίζω βεβαίως ὅτι θὰ παρεξηγούμην καὶ θὰ ἐπικραῖνα αὐτὴν τόσῳ, ὥστε μετὰ τόσα, ἐπὶ νὰ θεωρῆ τὴν ἀθῶαν καὶ ταπεινὴν ἐκείνην κρίσιν μου «πληγὴν βαθυτάτην». Καὶ εἶνε εὐτίχημα δι' ἐμὲ ὅτι μὲ τὴν ἀφελομένην ἐπανάρρωσιν συνδέεται μίαν εἰλικρινῆς ἐκτιμησὶς πρὸς ἐν ἔργον τῆς νεώτερον, διὰ τὸ ὁποῖον μόνον ἐπαίνους ἔχῃ τις νὰ γράψῃ. Ἡ ἀφῆγησις εἰς ὅλα τῆς τὰ παραμύθια εἶνε φυσικώτατη, εἰς γλώσσῳ, ὀμαλὴν καὶ εὐλαπτον, χωρὶς περιττολογίας. Τὸ δίδαγμα διήκει δι' ὄλων τῶν γραμμῶν. Δίδαγμα ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, (ἢ «γέφυρα») πρὸς τὴν ἐργασίαν (ὁ μα-

1) Εἰκόνα τοῦ λαβάρου ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακοθήκη» ἐν τόμῳ Γ', σελ. 28.

ΜΟΥΚΑΕΝ

Η πομπή του Διοικητού

γευμένος εργαλός), πρὸς τὰ γράμματα (ἢ «καλὴ νεράιδα»), πρὸς τὸν πλησίον (ἢ «Φωτεινή») πρὸς τὰ ἄνθη (ἢ «ὄλοπράσινος νύμφη»). Τὰ διηγήματα τῆς ἔχουν πολλὰ χαρίσματα ἀναγινώσκονται μὲ ἐνδιαφέρον πολὺ. Ἡ Φωτεινὴ — τὸ καλλίτερον ὄλων — ἔχει τέχνην συγγραφικὴν ἐπιζήλον. Ἡ «ἀσημένια στέγη» καίτοι διδάσκει μίαν ἱστορίαν μόνη, ἐν τούτοις δὲν κουράζει. Ὁ δευτέρος τόμος θὰ περιλάβῃ «Πολεμικὰ σαλλίσματα», ἤτοι παραδόσεις ἱστορικὰς καὶ ὁ τρίτος τὸ «Παραμῦθι τῆς Πρωτομαγιάς».

ἀσφινς

Ὁ Τοῦζλιος Βέρν, μὲ τὰ μυθιστορήματα

τοῦ ὁποίου ἐδέλχθησαν ἑκατομμύρια ἀναγνωστῶν, ἐξεψύχισεν πλήρη δόξης καὶ ἡμερῶν εἰς ἁμίνην. Ὁ Βέρν ὑπῆρξεν ὁ ἐκλαδικεὺς τῆς ἐπιστήμης. Ὅπως ὁ Φλαμμιανὸν ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ ἄπειρον καὶ τὰ οὐράνια σώματα καὶ μᾶς ἐχάρισεν ἀστρονομικὰ μυθιστορήματα, καὶ ὁ Βέρν τὰς ἀστέρους γνώσεις του, γεωγραφικὰς, θαλασθινὰς χημικὰς, φυσικὰς τὰς περιέβαλε μὲ τὸν θελκτικώτατον ἡμίτιον τοῦ μύθου. Τὰ «παράδοξα ταξειδιά» τοῦ εἰς δεκάδας ἀριθμούμενα θὰ μείνουν ὡς πνευματώδες προμάντευμα τῆς ἐπιστήμης τοῦ μέλλοντος. Ὁ Βέρν ἔγραψε καὶ ἐν Ἑλληνικὸν μυθιστόρημα, τὸ «Αἰγαίον ἐν ἐξεγέρσει». Ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία του ὑπῆρξε προβληματικὴ.

ΤΑ ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

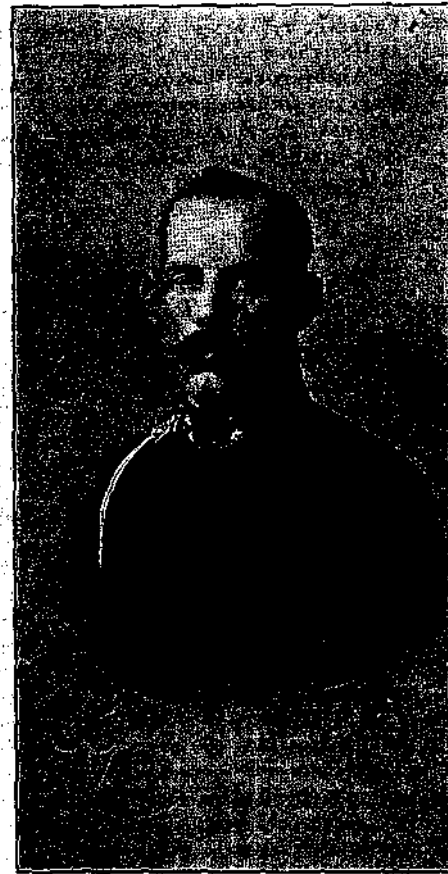
Συζητοῦν διὰ τὸ θέατρον.
— Καὶ εἶνε καλὸς ὁ θάσος Σουκρῆς;
— Σουκρῆς δὲν σουκρῆς, αὐτὸς εἶνε...
Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Μούκδαν.
— Γιατί, μπαμπά, οἱ στρατοὶ δταν πολεμοῦν, ἔχουν δύο πτέρυγας;

— Για νὰ φεῖγουν, παιδί μου, γληγορώτερα.

Ὁ λόγος περὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου
Ἡ σύζυγος. — Δὲν θὰ πάμε νὰ δοῦμε καὶ μετὰ τοὺς ἀρχαιολόγους;
Ὁ σύζυγος. — Ἐννοῖς σου καὶ θὰ ἔλθουν αὐτοὶ νὰ δοῦνε σέξ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Α. Β. Υ. ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Ἀρχ. Συνεδρίου

Ἀρχαιολογικὸν συνέδριον. — Τῇ 25 Μαρτίου ἐκηρύχθη ὑπὸ τῆς Α. Β. τοῦ Διαδόχου ἡ ἐναρκίς τῶν εργασιῶν τοῦ Ἀ' Διεθνούς Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου. Ὁμιλήσαν κατόπιν ὁ ὑποφύτος τῆς Παιδείας κ. Καραπάνος, ὁ κ. γενικὸς Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὁ διευθυντὴ τῶν ἐνταῦθα ξένων σχολῶν, ἐξέθεσαν τὰς γενόμενας ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ συνέδριον εἶτα εἰργάσθη κατὰ τμήματα.
Εἰς ἐνεακοσίους καὶ πλέον ἀνέρχονται οἱ μετέχοντες τῶν εργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ὧν 60 Ἕλληνες, μία δὲ Ἑλληνίς, ἡ Σοφία Σχλίεμαν. Αἱ ἐκδρομαὶ εἰς Ἑλλάδα καὶ Μικρὰν Ἀσίαν θὰ διαρκέσουν 13 ἡμέρας.

Αἱ σπουδαιότεραι ἀνακοινώσεις εἶνε αἱ ἐξῆς:
Χ. φὸν Γάιρτριγεν, περὶ τῶν ἐν Θῆρα ἀνασκαφῶν.

— Κίνχ, περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Λίνδου. — Στεκίττι, περὶ γλυπτῶν ἔργων τοῦ ἐν Τεγέττῃ μουσείου. — Μπίσιιχ, περὶ τῆς αἰγυπτιακῆς πλαστικῆς εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Μπερὸκμαν. — Μπόου, περὶ τῆς σπουδῆς τῆς Ἑλ. πτοχολογίας. — Μολλιέν, περὶ τῆς Νίκης τῆς Σαμοθράκης. — Α. ντ' Ἀνιέλ, περὶ τῶν Ἑλλ. ἀγγεῶν τῶν εὐρέθεντων ἐν Προβηγγία. — Γκ. ἐνφελ, περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀνασκαφῶν. — Χόγγιρ, περὶ τῶν ἐν Ἑρέσω ἀνασκαφῶν. — Φόρτιγκιμ, περὶ τῶν θρησκευτικῶν ἀψίδων καὶ περὶ τῆς βυζαντινῆς τέχνης τοῦ ΙΒ' αἰῶνος. — Χέρτζογ, περὶ τῶν ἐν Κῶ ἀνασκαφῶν τοῦ Ἀσκληπείου. — Βαλδστάιν, περὶ Ἀλκιμένους, Παιωνίου καὶ Φεδίου καὶ τῶν γλυπτῶν τῶν ἀετωμάτων τῆς Ὀλυμπεα καὶ τοῦ Παρθενώου. — Τζέρολα, περὶ κρητικῶν τοιχογραφιῶν τοῦ ΙΑ' καὶ ΙΒ' αἰῶνος. — Δαίρπελδ, περὶ τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἐρεθθεοῦ. — Σάδερ, περὶ τῆς ζωφόρου τοῦ σήκου τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς. — Βιχλῶν, περὶ τοῦ τύπου τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῶν πρωτοφανῶν καὶ ἀρχαίων νομισμάτων τῶν Ἀθηνῶν. — Καββάς, περὶ τοῦ ἐν Φιγαλία ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, περὶ τῶν ἐν Σάμῳ ἀνασκαφῶν καὶ περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Ἱέρωνος ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ τῶν κείθεν περὶ θεραπείας ἀσθενῶν ἐπιγραφῶν. — Σιάς, περὶ τῆς τοπογραφίας τῆς ἀρχαίας Κορίνθου. — Ζαλαμπέρ, περὶ ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Συρίας. — Λάμπρος, περὶ ἀνεκδότου ἐνετικῆς περιγραφῆς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν λήξιν τῆς 17ης ἐκτροντζετηρίδος καὶ περὶ εἰκονογραφίας τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἐν τῷ χειρογράφῳ τοῦ Ζωνάρα ἐν Μοδέη. — Πολίτης, περὶ τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ περὶ τοῦ βυζαντινοῦ τύπου τῆς Κενταύρου. — Τσοῦντας, περὶ τῶν τύμβων τῆς Θεσσαλίας καὶ περὶ ἀνασκαφῶν ἐν Θεσσαλίᾳ. — Φίλιος, περὶ τοῦ Ἀποξυομένου τοῦ Πολυκλείτου καὶ περὶ τῆς Ἐλευσίνας. — Κουρουνιώτης, περὶ τοῦ Λυκαϊκοῦ Ἰπποδρόμου. — Σωτηριάδης, περὶ προϊστορικῶν ἀποικιῶν ἐν Βοιωτίᾳ καὶ περὶ τῆς πόλεως Κάλλιοι καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Γαλατῶν ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν. — Στάης, παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν μυκηναϊκῶν κτερισμάτων καὶ περὶ τῆς χρονολογίας τῶν ἐξ Ἀντικυθήρων ἀρχαιοτήτων. — Ἀρβανιτόπουλος, σὺν γνωστῇ ἀτίγραφα τοῦ Γαναμηδούς τοῦ Λεωχάρους, τοῦ Σατύρου καὶ Σαυροκρόνου τοῦ Πραξιτέλους ἐν Ἀρκαδίᾳ καὶ Ἀθηνῶν, «περὶ κεφαλῆς τοῦ καλυδωνίου κάρου ἐν τῷ ἀνατολικῷ αετωματι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς», περὶ ἰδ ὕψους διεθνούς Μο.σείου ἐκμαγίστων. Ἐκτός τούτων καὶ οἱ κ. Νένρης, Σκοῦφος, Κ. Στέφανος, Βυζαντινός, Καρολίδης, Ρουσόπουλος, Μπαλάνος, Γεωργιάδης, Δαυβέργης, Ρεδιάδης καὶ Αἰγινίτης θὰ διηγήσωνται περὶ θεμάτων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν. Οἱ διηγήσοντες ἀνέρχονται εἰς 58, ἐξ ὧν 21 εἰσὶν Ἕλληνες.

Νέα Πινακοθήκη ἐν Μονάχῳ. — Ἡ Σετσετιὸν τοῦ

Νομίσματα Σαρακοστών

κ. κ. Γ. Χατζηδάκι, Π. Καρολίδου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Γ. Σβορώνου, τῶν καλλιτεχνῶν Γ. Ίακωβίδου, Α. Σώλου, Β. Μποκαϊσιάμπη, Κ. Παρθένη, Φ. Ἀριστέως καὶ τῶν κ. κ. Α. Καλογεροπούλου, Χ. Χρηστοβασιλέη Α. Πετριχίδου δημοσιογράφων.

Μπονᾶ.— Ἀφίκετο, χάριν τοῦ Ἀρχ. Συνοδίου, ὁ διάσημος Γάλλος ζωγράφος Μποννᾶ.

Μνημείον Μελά.— Αἱ διὰ τὸ μνημείον τοῦ Παύλου Μελά εἰσφοραὶ ἀνέλαθον μέχρι τούδε εἰς 8,500 δ.

Ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Παρθενῶνος.— Ἐπὶ τῇ σκέψει εἶναι πρέπει ν' ἀναστήλωθῃ ὁ Παρθενῶν, οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν ἐν Γαλλίᾳ σφοδρῶς διεμαρτυρήθησαν, ἀποκαλοῦντες τὴν τοιαύτην ἀναστήλωσιν «ἐγκλημα». Ἐν ἀρχῇ ἐδημοσίευσεν ἄρθρον κατὰ τῆς ἀναστήλωσεως ὁ κ. Ρουζὼν καὶ ὁ κ. Κλεμαντὸ ὑπὲρ αὐτῆς. Τὸ περιοδικὸν «Μουσεῖον», ὅπερ διευθύνει ὁ ἀρχαιολόγος κ. Τουδούξ, ἐζήτησε τότε τὰς γνώμας Γάλλων καλλιτεχνῶν καὶ συγγραφέων Πάντες ἐντόνως ἐξανεστήσαν. Ὁ διάσημος ἀγγλος ζωγράφος σὶν Ἄλμα Ταδίσμα γράφει τὰ ἐξῆς:

«Διαμαρτύρομαι κατὰ πάσης ἀναστήλωσεως τοῦ Παρθενῶνος, ἀκόμη καὶ εἰάν οἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῶν ἐγγλύφων μερῶν τοῦ ἀριστουργήματος τούτου ἦσαν γνωσταὶ καὶ εἰς οἱ σημερινοὶ ἐργάται ἦσαν ἐπίσης ἱκανοὶ, ὡς οἱ ἐργάται, οἱ ὅποιοι ἤγειραν τὸ ἕξοχον μνημεῖον τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν, τῶν συλλαβόντων τὸ μνημεῖον τούτο, δὲν θά ἦτο παρὸν διὰ νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ. Τὸ ἀποτέλεσμα θά ἦτο ἀπλοῦν φιάσκο καὶ θά μᾶς ἐστέρει καὶ ἐκείνου, τὸ ὅποιον ὁ χρόνος ἐσεβάσθη. Ὅχι, χιλιάδες ὄχι, μὴ βεβηλώνετε ὅτι ἀπομένει».

Ὁ Ὀκτώβιος Μιρβὸ ἀπαντᾷ: «Ἀναστήλωνται εἰς μνημείον, τὸ καταστρέφει. Κάμνει κατὰ χειρότερον τὸ παροῦσι. Τὸ ἀπομένει σημεῖον ἀπὸ τῶν καθεδρικῶν ναῶν τοῦ Ρουάν, εἰ μὴ μίκα φοβερὰ γελοιογραφία τοῦ παλαιοῦ μνημείου;»

Οἱ ἀδελφοὶ Ρονῦ, μυθιστοριογράφοι, κραυγάζουν:

«Ν' ἀναστήλωθῃ ὁ Παρθενῶν; Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε θύει-ρον ἀγρίον!... Εἶνε ἡ φρικτοτέρα καλλιτεχνικὴ φρικτὴ, ἢν συνέλαβε ποτὲ ἐγκέφαλος ἀρχαιολόγος».

Ἐπίσης οἱ καλλιτέχνηται Πῶλ Λωσάν, Μενάρ ὁ ζωγράφος τοῦ «Ναοῦ τῆς Αἰγίνης», καὶ οἱ συγγραφεῖς Πῶλ Ἀδάμ, Μπραίν, Κλαρε ἢ, Λαρμανδὴ ἐκηρύχθησαν ζωηρότατα ἐναντίου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἄννα Κομνηνή. Βυζαντινὸν διήγημα Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου, μετ' εἰκονογραφῶν Θελαίας Φλωρῆ. Ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Θησαυρὸς τῆς Δημοτικῆς γλώσσης. Ὁ κ. Π. Δημητριάδης ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν Λεξικοῦ περιλαμβανόντος λέξεις τῆς ἀγνῆς δημοτικῆς γλώσσης.

Πανελληνίου Ἐθνικὸν Λεύκιμα ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐξαντληθεὶς τελείως τῆς Α' ἔκδοσός ἢ ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς Β' ἔκδοσιν, ἣτις ἔσται ἐπινημέμη διὰ νέων γεωμῶν καὶ κεκοσμημένη δι' ἑκατόν εἰκόνων, σχετικῶν πρὸς τὰ Ἅγια μέρη. Ἐστὶν ἔτοιμος ὁ τόμος (ἐν 33 τῶν φύλλων) κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

Ἱστορία τῆς Ἱερᾶς μονῆς τῆς Ἀγ. Λαύρας, ὑπὸ Δαμ. Ἀποστολίδου.

Ὁ δρόμος φέρνει... εἰς τὸ Δρομοκαίτειον, δύναται νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀναγνώστης. Ὁ τίτλος μὲ τ' ἀποσιωπητικὰ — πῶσα δὲν λέγουν αὐτὰ τὰ ἀποσιωπητικὰ — ἀνήκει εἰς ἐν βιβλίον ποιήσεων τοῦ κ. Α. Μελαγχρινοῦ. Τῶς φανταίνεται ἄνομα! Αἱ ποιήσεις — τί ἄλλο; — μαλλιαρὰ, ἀλλ' εἰς τὸ ζενὶθ τῆς παραφροσύνης, ἐνθυμίζουσιν τὰ περίφημα «κοκκαλάκια τοῦ νεύμινου» καὶ τῆς «κάλαρας».

Répertoire de la statuaire grecque et romaine Τόμος Γ'. Ἀπὸ χιλιάδων ἑξακόσσια τεσσαράκοντα ἀρχαῖα ἀγάλματα, πρώτη φοράν ἐν τοιαύτῃ ἐνότῃ δημοσιευόμενα, μετὰ σημειώσεων καὶ πίνακος τῶν τριῶν τόμων. Φρ. 5. Παρίσιοι.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ἐκδίδεται ἐν τῇ ἐκδόσει ἡμέρας. Τὸ μόνον ἐν Ἀνατολῇ περιοδικὸν τὸ ἀγοραζόμενον εἰς τὰς Καλὰς τέχνας. Γραφεῖα. Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Γ' Σαπτεμβρίου 85 (Ὥρα 9-10 π.μ. 2-3 μ.μ.) Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα δραχ. 12. Ἐν τῷ ἔσωτερικόν φρ. γρ. 12. Τὸ ἔτος ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Μαρτίου. Ἐν φύλλον στέλλεται εἰς πάντα αἰτούντα δωρεάν. Τιμὴ φύλλον δρ. 1,20.

Ὁδὸν τῆς αἰτίας περὶ ἀποστολῆς τῆς «Πανακοθήκης» ἢ εὐαγγελιστικῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, βιβλίον ἢ εἰκόνας λαμβάνεται ὑπ' ὄψεως ἂν μὴ συννοεῖται ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου.

Οἱ ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ νέων συνδρομητῶν ἐγγράφοντες ἐν τῷ νέῳ ἀνδρομην, λαμβάνουν ὡς δῶρον ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς συνδρομῆς τὰ

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ. ἕμβροτο πλουσίως εἰκονογραφημένον περιέχοντα περὶ ποιήματα τοῦ κ. Α. Καλογεροπούλου ποιεῖται οὗτοι δὲ καὶ εἰκόνα εἰκονογραφημένα διατάξια καλλιτεχνικότητα.

Ὁδὸν τῆς πληρωπῆς ἰσχύος (ἐπιδοτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ταχυδρομικῶς ἀποσταλέντων) ἂν μὴ προσεγγίηται ἀποδοτεῖς ἐπιτυχῶς φέρονται τὴν δὲ ποσότητα τοῦ ἀποδοθέντος τὴν σφραγίδα τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἀδελφία ἀριθμῶν.

Φύλλα τῆς «Πανακοθήκης» πωλοῦνται ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστία» Κ. Κλεονοροδοῦ, Κ. Μπέου καὶ Μετ. Σαλιβέρου, ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Πλάδου (Λεωφόρος Σαρκοῦ 41) Ἐν Κολοκωνίᾳ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Κ. Εὐαγγελίδου (Ρωσ. ἐλ. Μυθροῦ, Μετὰ Ἡμερολογίου ἐκδόσεως), ἐν Ἰωαννίνοις εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Γ. Ἰωαννίδου. Ἐν Σμύρῃ εἰς τὸ Πρωτοπρεσβυτεῖον τῶν ἑφημερίδων (Μαδανίας Πάνη 19).

Ἐπὶ τὸ ἔτος ἀνταποκρίεται τῆς «Πανακοθήκης» ἐστὶν οἱ κ. κ. Η. Τσιγγιάνης (Ραζ. Σαρκῆ ὁ Μαδανῆ 41) Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τὸ Τσακίτης (Βιβλιοπωλεῖον Ἐρμῆ) ὁ Παν. Παν. Ἀβερωφίδου (Καλλιτεχνικὸν) ἐν Ὁδησσῷ κ. κ. Μήλιος καθηγητῆς (Ἡμερ. Ρωσ. ἐλ. Μυθροῦ) Ἐν Σμύρῃ Χ. Σαρκῆς (ταχυδρομικῶς) ὁδὸς Γαλατῆων.

Ἐν Πάτραις Ἐ. Θωμόπουλος (ὁδὸς Κολοκωνίᾳ 25). Ἐν Ἰμέρῳ Τ. Κωνσταντῆς, ἐν Τριφυλίᾳ Α. Δουβένης (Ἐθνομ. ἱστορία) ἐν Κριμαίᾳ Μ. Πέτρου καλλιτεχνῆ.

ΤΟΜΟΙ τῆς «Πανακοθήκης» Α Β Γ καὶ Δ. τίους πωλοῦνται αὐτὸ ἡμῶν ἀπὸ δρ. 12 ἑκατόν, χρονόδοται ἀπὸ δρ. 15. Ἀποστέλλονται ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τιμῶν.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ τοῦ ταχυδρομικοῦ δανείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Table with 3 columns: Amount, Name, and Amount. Lists names like Εὐαγγέλιος, Κωνσταντῆς, etc. with amounts like 165,973 and 70,000.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δεχεται ἐντοκοὺς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ ἡμερησίου καὶ ἐξαμηνιαίου ἀποδοτέα εἰς ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν ἢ διαρκῆ. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληροῦνται εἰς τὸ ἀπὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐντόκοι ἢ καταθέσεις. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ἐπιτοκῶν πληροῦνται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κανονισμῷ καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κεφαλοπόλεϊ καὶ Ζακύνθῳ εἰς τὰν ἀποκαταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Table with 3 columns: Amount, Term, and Interest rate. Lists terms like 1, 2, 3, 4, 5 years with interest rates like 0.10, 0.12, 0.15.

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΜΗΝΥΤΩΡ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ Ἐκδόσις ἡμέρας. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Παράδου 19. Ἀποδοτικὸν διὰ πάντα ἀποδοτικῶν καὶ πάντα ἐπιτοκῶν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,"

ΤΟ "ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ," πίναξ Ν.

Γύζη. Φωτιοτυπία εἰς μέγα σχῆμα. Δρ. 1.

'Επὶ χονδροῦ χάρτου δρ. 2.

"ΔΥΟ ΠΙΟΝΟΙ," δράμα Φρ. Κοπέ,

κατὰ μετὰφρασιν Ἀγιδος Θέρου. Τιμᾶται

δρ. 1. 'Επὶ Ὀλλανδικοῦ χάρτου δρ. 2.

ΤΟ "ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ," δράμα Ν.

Δόσκαρη καὶ Π. Δημητρακοπούλου. Δρ. 1.

ΤΟ "ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ," πί-

ναξ Φοῖξον Ἀρσιτέως. Φωτιοτυπία εἰς μέ-

γα σχῆμα. Δρ. 1.

Η "ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΙΤΙΣ," πίναξ L.

Rerrault. Φωτιοτυπία εἰς μέγα σχῆμα.

Δρ. 1.

"Η ΑΙΩΡΑ," Πίναξ Vigor. Φωτιοτυπία

εἰς μέγα σχῆμα. Δρ. 1.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΔΟΥ

"ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ," Σελ. 208. Δρ. 3.

"ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ τῆς ΖΩΗΣ," Διη-

γήματα εἰκονογραφημένα. Σελ. 64. Δρ. 2.

"ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ," Πεζὰ ποιήματα

μετὰ χρωματιστῶν εἰκόνων. Σελ. 184. Δρ. 3.

"ΣΑΤΥΡΑΙ," Διηγήματα καὶ Σκέψεις

Σελ. 64. Δρ. 2.

"ΦΩΤΟΣΚΙΑΣΕΙΣ," Πεζὰ ποιήματα

μετ' εἰκόνων. Σελ. 64. Δρ. 1.

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης»

εἰς τὸ ἤμισον τῆς τιμῆς.

Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Δ. ΚΑΒΡΑ

ΙΟ.—Ὁδὸς Ἐρμοῦ—ΙΟ.

Ἐτέλεσις φωτογραφιῶν παντὸς εἶδους καὶ με-

γέθους ἐξώχως καλλιτεχνική. Τὸ κατὰστημα με-

ταφερθὲν ἤδη παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγμα-

τος κατέστη τὸ κατ' ἐξοχὴν καλλιτεχνικὸν ἔργα-

στήριον, πινακοθήκη τῶν εἰκόνων τῶν ὠραιότερων

Ἀθθιδῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων προσώπων.

Ζητεῖ συνδρομητῆς μας ν' ἀγοράσῃ τὸ α' φύλ-

λον τῆς Πινακοθήκης (Μαρτίου 1901), ἀντὶ δρ.

δύο. Ἀπευθυντέον εἰς τὰ γραφεῖα μας.

"ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ,"

Περιέχει μελέτας καλλιτεχνικάς καὶ φιλολογι-

κάς, ὡς καὶ σειρὰν ἑννεήκοντα ἔργων Ἑλλήνων

καλλιτεχνῶν εἰς ἑγχρόμους φωτοτυπίας καὶ φω-

τοτυπικογραφίας μετὰ τῶν προσωπογραφιῶν τῶν

Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Τὸ ὠραιότερον λεύκωμα

τῆς Ἑλληνικῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς.

Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Πινακοθήκης»

ΚΑΡΤΟΠΟΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΥΤΙΑ

Ἴδρυθὲν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1870

Ἐν αὐτῷ πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς ἐκτὸς

τῶν διαφόρων εἰδῶν γραφικῆς ὕλης καὶ χάρτου καὶ

τὰ ἐν τῷ ἴδιῳ ἀτμοκίνητῳ ἐργοστασίῳ κατασκευαζό-

μένα εἶδη, ἥτοι

Φάκελλοι καὶ βιβλία ἐμπορικά. Καρτόνια φωτογρα-

φίας με κατατομὰς ἐπιχρυσωμένας. Πένθιμος ἐπιστο-

λικὸς χάρτης καὶ φάκελλοι. Γλυπταὶ ἐπὶ μετάλλου

καὶ ὕλου Σφραγίδες καὶ ἐκ καουτσούκ καὶ πλάκας

διὰ θύρας ἐπὶ σμαλτωμένων ἐλασμάτων.

Ἐπισκεπτήρια κατασκευάζονται σιγμιαίως καὶ

διὰ χαλκογραφίας.

20—Ὁδὸς Ἐρμοῦ—20

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ διοίκις τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς

Ἑλλάδος

γνωστοποιεῖ

ὅτι ὁ ἀνώτατος ἄρην τῶν ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου κατα-

θέτου παρὰ τῷ Ταμειωτηρίῳ τῆς Τραπεζῆς καταθέ-

σεων ἠδύθη εἰς δραχμάς δισχιλίας (2000).

Καταθέσεις καὶ ἀποδόσεις ἐνεργοῦνται καθ' ἐκά-

στην μέχρι τῆς μεσημβρίας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς).

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

ὑπὸ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΔΟΥ